

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף סד.

גט הנמצא ביד שלישי, הבעל אומר שהפקידו אצלו, והשליש אומר שהוא שליח קבלה והבעל נתן את הגט לגירושין - והאשה מגורשת בו, עם מי הדין (והבעל והאשה באותה העיר)?

ומדוע?	מי נאמן?	
דאם היה לגירושין היה נותן הוא לאשה ¹	הבעל נאמן	לרב הונא
דגם לדברי הבעל הרי האמינו להיות שלישו ²	השליש נאמן	לרב חסדא

האם אמרינן איסור קבוע בדלהלן או לא? [תוד"ה אסור].

לעלמא	לאדם בעצמו	
מותרים ⁴	אסור בכל הנשים בעולם - משום קבוע ³	העושה שליח לקדש אשה סתם ולא יודע את מי קידש
מותרים	מותר להשתמש בכל העופות שבעולם ⁶	קן סתומה ⁵ שפרח אחד מהן לעלמא

¹ והגם שלגבי ממון מצאנו שהשליש נאמן יותר משני אנשים המתווכחים כיצד היה הדבר, מ"מ שאני הכא שהנידון הוא איסור, דדוקא לגבי ממון ברגע שעשו אותו שליח הוא כאילו מחלו ואמרו שמה שיאמר השליש כך יהיה - "וממון ניתן למחילה", אבל בדבר איסור לא יכולים להאמינו.

² והגם שבמשנתנו איתא: דצריכה האשה שמינתה שליח להולכה להביא עדים שהיא אמרה לו להיות שליח לקבלה וגם שהוא קיבל את הגט, ותיפו"ל דהשליש - דהיינו השליח נאמן. התם שאני, שהגט שבידו הוא גט קרוע, משא"כ בשליש הנ"ל שיש לו מגו שהוא נאמן בו שהוא שליח קבלה של האשה, דהיה יכול לתת לאשה את הגט הכשר שבידו ולגרשה, ולכן נאמן לומר שהוא שליח קבלה שלה בלא עדים, אבל כשהגט קרוע ואין את המגו הזה, אמרה משנתנו שצריך שני עדים שהאשה מינתה אותו להיות שליח. ומה שצריך שני עדים שקיבל את הגט מיד הבעל - ולא סגי במה שקרעי הגט בידיו, הוא משום שמשנתנו היא כר' אלעזר דאמר עדי מסירה כרתי. אכן המימרא דלעיל לא נאמרה אליבא דר' אלעזר ולכן לא צריך השליש עדים שנתקבל בפניהם.

³ דחיישינן בכל אשה ואשה שמא היא אמה או בתה או אחותה של המקודשת. אכן פירשו התוס' דמה"ת לא נאסר, משום דלא אמרינן קבוע כמחצה על מחצה דמי אלא כשהאיסור ניכר לעצמו וההיתר ניכר לעצמו (כדין עשר חנויות שאחת מהן מוכרת טרפה - שנחשב האיסור קבוע, ולכך נמצא בשר ביניהן יש שם דין קבוע, משום שהאיסור וההיתר כל אחד ניכר לעצמו), משא"כ גבי אשה אין היכר מי האסורה מתוך המותרות. ולכך כל האיסור כאן הוא רק מדרבנן משום שקנסו חכמים על אותו שעושה שליח לקדש לו אשה שאינה מבוררת.

⁴ ואין לחוש בכל אשה שמא היא המקודשת, ולא מיבעיא בגדולה ואליבא דר"ת שאשה נאמנת לומר שלא נתקדשה, אלא אפי' קטנה מותרת, והטעם כנ"ל דאין כאן איסור דאורייתא של קבוע אלא רק קנס חכמים.

⁵ היינו קן של זב וזבה או יולדת שמביאים חטאת העוף ועולת העוף, והבעלים לא פירשו בשעת לקיחת הקן איזה מן העופות לחטאת ואיזה לעולה.

⁶ ולא חיישינן גם גבי האדם עצמו כשירצה לקחת פעם אחרת עוף לקרבן שמא הוא העוף שברח ושמא ההוא היה חטאת ועכשיו יעשה אותו עולה, וכמו שביארה הגמ' דדוקא באשה יש דמיון לדין קבוע ולכן קנסו שם רבנן, משא"כ עופות דניידי דלא שייך שם דין קבוע כלל ולכן לא גזרו שם חכמים.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף סד:

קטנה ונערה המאורסה מי זכאי לקבל את גיטה? [תוד"ה נערה].

נערה	קטנה	
או היא או אביה	לרש"י בסוגיין: אביה ולא היא להגהותו בקידושין: או היא או אביה ¹	לרבנן
אביה ולא היא	אביה ולא היא	לר' יהודה

מי שאינה יכולה לשמור את גיטה, האם יכולה להתגרש? [תודה וכל].

כשאין אביה יכול לשמור	כשאביה יכול לשמור בשבילה	
אינה יכולה	אינה יכולה	לרש"י
אינה יכולה	יכולה ע"י אביה	לרבינו תם

מה דין קטן בזמנים דלהלן?

האם זוכה לאחרים	האם זוכה לעצמו	
אינו מזכה	זוכה	צרור וזורקו אגוז ונוטלו
לרב אחא: זוכה לשמואל: אינו זוכה	זוכה	מקבל חפץ ומחזירו כשמתבקש

¹ וכן הסכימו התוס', ומה שהמשנה שלנו דיברה בנערה - היא כדי להודיע את כחו של ר' יהודה, דס"ל שאפי' בנערה אביה ולא היא - ד"אין שתי ידים זוכות כאחד".